

Pedeapsa mâtei

Elena Farago

- I-auzi, draga mea păpușă,
Zgârâie mâtea la ușă!
Dar eu nu-i deschid deloc,
Că sunt supărată foc.
A furat iar, ca o hoată,
Un întreg picior de rață,
Și-apoi, după ce i-a ros
Toată carnea, pân-la os,
A dus osul, binișor,
În cotețul lui Azor.

Ca pe el să-l bănuim
Și să nu îl mai iubim
Și acum n-o bat, n-o cert,
Dar nu vreau deloc s-o iert.

Deși încă o iubesc,
Trebuie s-o pedepsesc.
C-a fost rea și dușmănoasă,
Și n-o las să intre-n casă.